

[Alsing Andersen.]

og vurderingen. Der bliver jo netop tale om vurderinger i meget høj grad, vurderinger, der må forudsætte en specialviden og en erfaring. Jeg kunne tænke mig, at der ved særlig lov eventuelt blev gennemført en uddannelsesordning, som sikkert vil være nødvendig bl. a. for at sikre en ensartet behandling og vurdering af materialet over hele landet.

I bekendtgørelsens § 4, stk. 2, står der, at en kommunalbestyrelse skal meddele fritagelse for aflevering af affald, hvis en virksomhed kan godtgøre, at den selv kan bortskaffe affaldet på forsvarlig vis. Der er også her tale om, at der pålægges kommunerne et ret stort ansvar for den tekniske, kemiske vurdering af affaldsstoffet. Det er måske også et spørgsmål, om ordet „skal“ i denne forbindelse er det rette, men under alle omstændigheder vil dette forslag — ligesom de øvrige, vi har haft tidligere om nedgravede olietanke, svovl i brændsel osv. — stille store krav til en betydelig viden og specialkunnen hos det kommunale personale. Det er måske så meget mere påkrævet, som der i bemærkningerne til forslaget står, at mange kommuner ikke har kendskab til, hvorledes der forholdes med stoffer som de omtalte.

Dertil kommer, at ud over uddannelsen af personale vil også etableringen af de anlæg, der er tale om, komme til at kræve visse udgifter af kommunerne. Jeg forstår, at selve driften af anlæggene skal finansieres over en afgift på det afleverede affaldsmateriale, men jeg gad vide, om alle kommuner i dette land vil være i stand til at leve op til de krav, der stilles her i dette forslag om en effektiv bortskaffelse af affaldet, medmindre man får de rette anlæg etableret i starten. Jeg ved ikke, om der er mulighed for, at man fra statens side under visse former med udvidede lånemuligheder, garantiordninger osv. kunne hjælpe kommunerne på gлед på dette felt.

Der er en del andre ting i forslaget, som vi kan kigge på i udvalget, men jeg skal på mit partis vegne anbefale lovforslaget og give tilsagn om en hurtig, effektiv behandling i udvalget.

Knud Bro: Lovforslaget er udmærket, og det er fornuftigt. Der er et par detaljer, som

vi gerne vil drøfte i udvalget, men det vender vi tilbage til dér.

Jeg vil gerne gøre en principiel bemærkning på mit partis vegne. Der er igen i dette lovforslag bemyndigelser, og vi har efterhånden fået en række bemyndigelsesforslag og udvalg, der skal sidde og høre ministerens redegørelse for, hvad han agter at foretage sig. I den forbindelse mener vi det må være praktisk at få et stående forureningsudvalg, som alene har ansvaret for, at ministerens betragtninger bliver hørt og bragt videre dér, hvor de hører hjemme. Det hører sådan set ikke hjemme under dette forslag, men jeg har gerne villet nævne det her, fordi jeg tror, at det er nødvendigt for os med det arbejde, vi er i gang med, og de lovforslag, som vil komme, at vi rationaliserer arbejdet på den måde.

Arne Christiansen: Hovedlinjerne i de bestræbelser, som forslaget er udtryk for, kan der vel næppe være uenighed om, men der kan være enkeltheder, som nok bør belyses nærmere. I spørgsmålet om oplysningspligt, altså afgivelse af oplysninger, der forudsætter fortløbig behandling fra de offentlige myndigheders side, peger ministeren på nødvendigheden af, at der opbygges et tillidsforhold mellem industrien og administrationen. Jeg vil gerne sætte en streg under dette. Når vi diskuterer forurening, så bevæger vi os ofte på områder, hvor argumenter har tilbejlighed til at blive følelseladede. Objektivitet og af dramatisering af problemer og synspunkter vil her gavne alle implicerede parter.

Jeg vil også gerne medgive, at der ved endelig udarbejdelse af lovforslag og udkast til bekendtgørelse er taget hensyn til flere af erhvervslivets synspunkter, således at bekendtgørelsen i det store og hele forekommer acceptabel.

Fra bemærkningerne til forslaget vil jeg gerne lige citere tre linjer, hvor der står om aflevering fra private, at sådan aflevering vil være gratis under forudsætning af, at der er tale om beskedne mængder i de enkelte tilfælde. Ikke af hensyn til beløbenes størrelse, men af hensyn til det principielle, at den, der forurener, må betale, må det være rimeligt, at der findes en eller anden